

"Fecr-i sadık başladı, başlıyor." ifadesini nasıl anlamalıyız?

Fecr-i sadık, kelime olarak: Güneşin sabah vakti, gitmemek üzere doğması ve aydınlığın gelmesi anlamındadır.

Nasıl maddi güneş, alemimizi aydınlatıyor, hayatımıza kaynaklık ediyor. Aynen bunun gibi, İslam güneşi de manevi alemimizi aydınlatıyor ve ebedi hayatımıza kaynaklık edip ışık saçıyor. Ama bazı zamanlarda bu nuru göstermemek için insanların gözlerine yasaklar ve perdeler çekiliyor, baskı ve zulümler ile İslam'dan koparılmaya çalışılıyor. Osmanlının yıkılmasıyla İslam ümmeti parçalandı ve dünyada dinsizlik akımı yayılmaya başladı.

Bazı ülkelerde bu dinsizlik rejim haline girdi. Büyük baskı ve zulümlerle din yasaklandı. Âdeta zifiri bir karanlık, insanlık aleminin başına çöktü. Elbette bu hâl sürekli kalmayacak, insanlık bu zifiri karanlık içinde debelenmeyecektir. Allah elbette nurunu, insanlığın imdadına yetiştirip, o zifiri karanlığı parçalayacaktır. İnsanlığa diriliş muştularını aydınlık sabahlarını sunacaktır.

İşte "fecr-i sadık", o dinsizlik akımının bitip, yerine iman ve inanç çağının başlayacağı zamanın adıdır.

Üstad, İslam güneşinin doğacağı ve insanlığı aydınlatmaya başlayacağı zamana, **fecr-i sadık** demiştir.